

Förordning om ändring i avfallsförordningen (2011:927);

utfärdad den 14 februari 2013.

Regeringen föreskriver att 25, 26 och 46 §§ avfallsförordningen (2011:927) och bilaga 5 till förordningen ska ha följande lydelse.

25 § Den som innehar avfall som utgörs av elektriska och elektroniska produkter ska

1. sortera ut det samt hantera det skilt från annat avfall och på ett sätt som underlättar återvinning eller annan hantering som är godtagbar från miljösynpunkt, och

2. lämna det till ett insamlingssystem som en producent, en kommun eller någon annan tillhandahåller för det ändamålet.

Om ett batteri är inbyggt eller på annat sätt ingår i en annan vara och batteriet med lätthet kan avlägsnas från den andra varan, ska batteriet vid tillämpningen av första stycket 1 avlägsnas från den andra varan.

Bestämmelser om skyldighet för producenter att ta hand om avfall som utgörs av elektriska och elektroniska produkter finns i förordningen (2000:208) om producentansvar för glödlampor och vissa belysningsarmaturer, förordningen (2005:209) om producentansvar för elektriska och elektroniska produkter och förordningen (2008:834) om producentansvar för batterier.

26 § Den som yrkesmässigt hanterar avfall som innehåller eller utgörs av batterier ska se till att

1. lagring och hantering av avfallet i en behandlingsanläggning sker i lämpliga behållare eller på en plats som är försedd med en tät, hårdgjord yta och är skyddad mot nederbörd, och

2. avfallet inte bränns eller deponeras utan att

a) vätskor och syror har avlägsnats från batterierna för att hanteras skilt från batteriavfallet i övrigt, och

b) de åtgärder har vidtagits som är möjliga och lämpliga för att nå de mål för särskilt omhändertagande och återvinning som anges i 8 § förordningen (2008:834) om producentansvar för batterier.

46 § Det krävs en anmälan till länsstyrelsen för yrkesmässig insamling av avfall.

Anmälningsplikten gäller insamlingsverksamheten och inte de enskilda insamlingsplatser som omfattas av insamlingsverksamheten.

Denna förordning träder i kraft den 26 mars 2013.

På regeringens vägnar

LENA EK

Egon Abresparr
(Miljödepartementet)

I denna bilaga finns en förteckning över de krav som ska vara uppfyllda för att olika slag av avfall ska upphöra att vara avfall i enlighet med 15 kap. 1 § tredje stycket miljöbalken.

Metallskrot

I fråga om avfall i form av skrot av järn, stål eller aluminium anges kraven i rådets förordning (EU) nr 333/2011 av den 31 mars 2011 om kriterier för fastställande av när vissa typer av metallskrot upphör att vara avfall enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG.

Krossglas

I fråga om avfall i form av krossglas anges kraven i kommissionens förordning (EU) nr 1179/2012 av den 10 december 2012 om kriterier för fastställande av när vissa typer av krossglas upphör att vara avfall enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG².

¹ Senaste lydelse 2011:1009.

² EUT L 337, 11.12.2012, s. 31 (Celex 32012R1179).

